ستاره‌ای درخشان از سپهر پرتلألو خراسان

مراسم یادمان نخستین سالگرد درگذشت استاد سیدمحسن مصطفی‌زاده برگزار شد

سرور هادیان

یادمان

مراسم یادمان اولین سالگرد درگذشت استاد سیدمحسن مصطفی‌زاده پنجشنبه، ۱۱ اسفندماه، در سالن همایش‌های دبیرستان علوم و معارف اسلامی امام‌رضا(ع) مشهد برگزار شد. در این مراسم که با حضور جمعی از مسئولان، هنرمندان، فرهیختگان، اساتید حوزه و دانشگاه، خانواده و جمعی از شاگردان و علاقه‌مندانش برگزار شد، یاد و نام او گرامی داشته شد.

عکس: حدیث فقیری/شهرآرا

زنده‌یاد مصطفی‌زاده معلم، شاعر، عارف، نویسنده، پژوهشگر و هنرمند پیشکسوت تئاتر خراسان و کشور بود که ۱۱ اسفند سال گذشته درگذشت و در قطعه میرزا جواد آقای تهرانی در بهشت‌رضا(ع) به خاک سپرده شد. او پس از اتمام تحصیلات و استخدام در آموزش‌وپرورش با تربیت شاگردان فراوانی در کسوت معلمی بازنشسته شد اما فارغ از تدریس در پژوهش، هنر، شعر و نویسندگی نیز صاحب‌سبک و عنوان شد. او یکی از مهم‌ترین پژوهشگران تعزیه در کشور به‌شمار می‌آید که نگارش صدها مقاله و تصحیح بیش از پنجاه مجلس تعزیه را نیز در کارنامه هنری خود داشت. کتاب‌های «الفبای حسن»، «حدیث ولایت مالک»، «آیینه حق‌نما»، «منتخب مناقب امیرالمؤمنین(ع) در شعر فارسی»، «یاعلی(ع)»، «سیری در ۱۲۱ حدیث نبوی(ص) با مطلع یا علی(ع)»، «یک یا علی(ع) دیگر»، «لبیک یا علی(ع)» و نمایشنامه‌های «محاکات» و «ابدال» و مجموعه اشعار وی از جمله آثاری است که تاکنون از وی به چاپ رسیده است و ده‌ها عنوان مطلب کتاب نیز آماده انتشار دارد.

شخصیتی فراگیر

در ابتدای این همایش مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان‌رضوی با بیان اینکه هنر و ادبیات خراسان مردی بزرگ و پشتوانه‌ای عظیم را از دست داد، گفت: استاد مصطفی‌زاده، هنرمند متعهد و مردمی و شاعر و نویسنده انقلابی، حق بزرگی بر گردن فرهنگ و هنر خراسان دارد. محمد حسین‌زاده ادامه داد: عشق به انقلاب اسلامی و امام(ره) و رهبرمعظم انقلاب و ایستادگی بر آرمان‌های اعتقادی‌اش زبانزد اهالی فرهنگ و هنر بود. وی افزود: شاگردی آیت‌ا... حق‌شناس و علامه آشتیانی روح و جانش را جلا داده بود و چون سخن می‌گفت، حرفش بر دل و جان مخاطبش می‌نشست. او هم محکم پای اعتقاداتش می‌ایستاد و هم لطف و مهربانی‌اش جاری بود. حسین‌زاده با اشاره به اینکه مصیبت از دست دادن او سخت است، در ادامه خاطرنشان کرد: مرحوم مصطفی‌زاده ادیب، هنرمند و شخصیتی کم‌نظیر بود. ویژگی بارز او ارادت به ساحت مقدس امام مهربانی‌ها بود. او معلم بود و در چندین عرصه اهل‌نظر و تخصص بود و با اهل‌نظر و اساتید حوزه هم‌نشینی داشت. به‌دلیل صمیمیتش هیچ‌گاه کنار او گذر زمان حس نمی‌شد. وی ادامه داد: او از یک سو مشاور اهالی هنر و تئاتر استان و از سوی دیگر مأنوس با شعر و ادب بود و همین موضوع سبب می‌شد تجربه ما از او، شخصیتی همه‌جانبه و چندوجهی باشد. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان‌رضوی افزود: باوجود این، تواضع و شخصیت کریمانه استاد مصطفی‌زاده شرایطی را ایجاد می‌کرد که اگر شما کوچک‌ترین ارتباطی با او برقرار می‌کردید، امکان نداشت که شیفته شخصیت و منش او نشوید.

ستاره‌ای درخشان از سپهر خراسان

در ادامه محمد حسین زاده به قرائت پیام ویژه وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی پرداخت و از زنده‌یاد مصطفی‌زاده به‌عنوان یکی از ستارگان درخشان سپهر پرتلألؤ خراسان یاد کرد و او را شخصیت چندوجهی فرهنگ، هنر و عرفان کشور در مشهد دانست.

در بخشی دیگر از پیام دکتر محمد مهدی اسماعیلی آمده است: خراسان این خطه ادب‌پرور و خطیب‌پرور همواره مفتخر و معطر به حضور خسرو اقلیم توس، حضرت شمس‌الشموس، امام‌رضا(ع) است که زیستن در لوای نورانی ایشان ارزنده‌ترین سرمایه معنوی و روشنایی‌بخش قلب جان مردمان ایران‌زمین به‌شمار می‌رود. استاد سیدمحسن مصطفی‌زاده نویسنده، شاعر، پژوهشگر فقید و یکی از ستارگان درخشان سپهر پرتلألؤ خراسان هم در شعر و ادبیات و هم در هنر نمایش و تعزیه خوش درخشید و نامی نیک از خود به یادگار گذاشت. یاد و خاطره این الگوی هنر متعهد انقلابی و دینی خراسان را گرامی می‌داریم و رحمت و رضوان الهی را از پیشگاه پروردگار مهربان برای این هنرمند متعهد مسئلت می‌کنیم.

رفع مظلومیت از هنرمندان

نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس شورای اسلامی نیز استاد مصطفی‌زاده را یکی از اسطوره‌های فرهنگ در مشهد الرضا(ع) دانست و گفت: پس از درگذشت او هنرمندان بسیاری به بیان شناختشان از این هنرمند فقید پرداختند که این نشان از ابعاد مختلف شخصیتی او دارد که در وجود استاد متجلی بود.

حجت‌الاسلام والمسلمین نصرا... پژمان‌فر در تصریح کرد: عمده دلتنگی هایی که استاد مصطفی زاده داشت با محوریت زدودن غبار محرومیت از چهره هنر و رفع مظلومیت از هنرمندانی است که در عین عظمت شخصیت، ناشناخته و گمنام ماندند و غریبانه از دنیا رفتند. از قضا این سرنوشت شامل حال خود مرحوم مصطفی زاده هم شد و در زمان حیات استاد، کمتر کسی متوجه شأن و جایگاه او بود. وی با اشاره به منش استاد مصطفی زاده یادآوری کرد: در دیدارهایی که با او در منزلش داشتم یا در تماس های مختلف، هر بار بر جمع شدن اصحاب هنر دور هم تأکید داشت. او معتقد بود جلسه‌های بی‌ریای چای‌خوری را ادامه دهیم و هنرمند و مسئول کنار هم بنشینند و از حال هم و مشکلاتشان باخبر باشند. به نظر من اندیشه او باید ادامه یابد، باید کنار هم باشیم تا از عزیزانی که فرهنگ و هنر و ارزش های دیرینه و چندهزارساله کشورمان را به ما رسانده‌اند، حمایت کنیم و این زمینه را باید فراهم سازیم. پژمان‌فر با بیان آنکه نقطه‌نظرات استاد مصطفی‌زاده عرفانی بود، یادآور شد: امیدوارم همه ما بخشی از انتظارات او را برآورده کنیم. رئیس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس با بیان این نکته که همه‌چیز در گرو عدد و رقم و بودجه و اعتبار نیست، افزود: به اعتقاد من می‌توان با صرف کمترین هزینه‌ها، زمینه تکریم و تعظیم سرمایه‌های فرهنگی شهر را فراهم کرد. وی خاطرنشان کرد: در هیچ دوره‌ای، هرگز ردیف بودجه ادارات کل فرهنگ و ارشاد اسلامی سنگین نبوده اما حافظه تاریخی مردم و هنرمندان، وجه تمایز مدیران کل را در جایی می‌داند که دست از استفاده تصنعی و ابزاری از هنر و فرهنگ برداشته و هنرمندان را قلبا تکریم کرده‌اند.

راهنمای حوزه فرهنگ و ادب

سعید زمانی، نماینده حوزه هنری انقلاب اسلامی خراسان‌رضوی، در یادمان سالگرد عروج استاد سید محسن مصطفی‌زاده بازخوانی اندیشه و مسلک او را راهنمای دغدغه‌مندان حوزه فرهنگ و ادب خواند. او در ادامه پیام محمدمهدی دادمان، رئیس حوزه هنری انقلاب اسلامی کشور، را قرائت کرد که در بخش هایی از آن آمده است: با اندوه بسیار یک سال از رحلت استاد سیدمحسن مصطفی‌زاده، هنرمند مردمی، پژوهشگر و فیلسوفِ ذوابعاد، گذشت. این معلم عارف مسلک سال‌ها به تربیت شاگردان فراوانی همت گمارد اما به‌جز تدریس، در پژوهش، شعر، نمایش، نقد و نویسندگی نیز صاحب‌سبک و عنوان بود و به‌درستی یکی از مهم‌ترین منتقدان در عرصه تئاتر به‌حساب می‌آمد. تألیف آثار متعدد منتشرشده و در دست انتشار، نگارش صدها مقاله و تصحیح بیش از پنجاه مجلس تعزیه، گواهی صحت اطلاق عنوان نفر اول تعزیه کشور به ایشان است. ولایت‌مداری و پایبندی او به آرمان‌های انقلاب اسلامی بر کسی پوشیده نیست و ارادت خالص و عشق وافر به ائمه اطهار(ع) به‌ویژه امیرالمؤمنین(ع) و ثامن‌الحجج(ع) در بیشتر آثارش مشهود است که ایمان دارم این سرسپردگی و تولی همچنین مساعی خالصانه دستگیر این هنرمند در سرای باقی باشد.

آیینه بود

در ادامه این مراسم، هادی منوری، شاعر و پژوهشگر برجسته کشور، گفت: سید محسن مصطفی‌زاده علاوه بر همه خصوصیاتی که از او یاد شد آیینه بود، اگرچه خیلی اندیشیدم که او را به چه تشبیه کنم؛ زیرا در دنیای کنونی مانند او کم است. وی ادامه داد: او زلال و مهربان و صادق بود. او همان بود که نشان می‌داد و فردی بود که عکس خودت را بدون رودربایستی به خودت نشان می‌داد. اهل پنهان کاری نبود. استاد مصطفی‌زاده زلال بود و همین ویژگی او را متمایز می‌کرد.

او در میان ماست

هوشنگ جاوید، هنرمند پیشکسوت هنرهای آیینی کشور نیز درباره شادروان مصطفی‌زاده گفت: این استاد فقید در هنر پژوهش‌های زیادی انجام داده بود. او بیشتر نسخ تعزیه و شبیه‌نامه‌های خراسان را مطالعه و ابهام‌زدایی کرده بود. این استاد دانشگاه خاطرنشان کرد: او دو سال در بین گروه‌های تعزیه‌خوان رفت‌وآمد داشت تا نسخ مختلف را بیابد. آن‌ها به نسخ آبی و بی‌نقطه معروف هستند. وی بیان داشت: او یکی از مهم‌ترین منتقدان عرصه تئاتر کشور است که نگارش صدها مقاله و تصحیح بیش از پنجاه مجلس تعزیه را نیز در کارنامه هنری خود دارد و برخی او را نفر اول تعزیه کشور می‌دانند. این هنرمند مشهدی موسیقی مقامی کشور یادآور شد: افکار و آثار او در میان ماست، پس او نرفته است و همواره یاد و نامش و افکارش ماندگار است.

یک سال است مشهد شما را دارد

دختر مرحوم سید محسن مصطفی‌زاده به نمایندگی از خانواده، دل‌گویه‌ای را قرائت کرد: سلام پدر! تقویم می‌گوید یک سال از نبودنتان گذشت و خدا می‌داند که برایم چگونه گذشت. تقویم می‌گوید که یک سال است که مشهد شما را ندارد، اما پدر! من می‌گویم که یک سال است مشهد شما را دارد و این داشتن چقدر نداشتنمان را فریاد می‌زند. اما تقویم روزگار من یک سال است که ورق نخورده است. ساعت‌ها و ثانیه‌ها خشکشان زده است و هنوز در بهت آخرین لحظه‌ای هستم که مثل همیشه استوار و با صلابت ایستاده بودی. هنوز لحظه‌ها و حتی ثانیه‌ها به من مبهوت مانده‌اند در کمند اسفند یک‌هزار و چهارصد. انسیه مصطفی‌زاده در بخشی دیگر دل‌نوشته خود خواند: آخرین گفت‌وگویمان در گوشم طنین‌انداز است و هرزمان به حرف‌ها و کلمات شما فکر می‌کنم، بیشتر به این پی می‌برم که در آن فضاها هم می‌خواستی به من درس بدهی؛ درس زندگی، درس انسانیت، زنده زیستن، زنده ماندن، درس شجاعت، شجاعت برای زندگی. به من گفتی دخترم زمانی قلم روی کاغذ می‌گذاشتی و نوشته‌هایت را برایم می‌خواندی. برایم بخوان. خندیدم و گفتم پیش شما مگر می‌توان از قلم سخن گفت، پیش شما چه باید بگویم؟ گفت: پشیمان می‌شوی اگر برایم نخوانی و در آینده، من نباشم که بخوانی. گفتم، مگر چراغ کم‌سو در برابر خورشید از نور می‌تواند حرفی بزند؟ گفتی: چراغ در شب که خورشید نباشد، حرف‌هایش شنیدنی است و امروز حرف‌های این چراغ کم‌سو در برابر خورشید، جز دلتنگی چه می‌تواند باشد. اما مگر خورشید را می‌توان انکار کرد. خورشید حتی زمانی که پشت ابرها باشد، خورشید است که می‌تابد، مخصوصا خورشیدی که نامش پدر باشد. سپاس که آمده‌اید، بوده‌اید و در کنارمان مانده‌اید.

همواره از او می‌آموختم

در بخشی دیگر از این مراسم داریوش ارجمند طی تماسی با بغض و اشک گفت: سید بزرگوار از بهترین دوستانم بود و من همواره در کنارش تلمذ می‌کردم. این هنرمند پیشکسوت تئاتر و سینمای کشورمان افزود: او معلم بود و هر ساعتی کنار او نشستن، ساعت‌ها یادگرفتن بود. خاطرات زیادی با او دارم. متأسفم که مرد بزرگی را از دست داده‌ایم.

ترسیم چهره استاد توسط احمد منصوب

پخش کلیپ از زندگی و فعالیت های استاد مصطفی‌زاده و شعرخوانی استاد شفق، پیشکسوت شعرآیینی مشهد و کشور، از دیگر برنامه های این مراسم بود. احمد منصوب، هنرمند نقاش مشهدی که طی برگزاری مراسم، تابلو چهره استاد مصطفی‌زاده را ترسیم کرد، این اثر را به انسیه مصطفی‌زاده - به نمایندگی از خانواده این مرحوم- اهدا کرد. همچنین اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان‌رضوی، اداره کل آموزش‌وپرورش استان، کانون فکری و پرورشی کودک و نوجوان خراسان‌رضوی، حوزه هنری خراسان رضوی، مؤسسه فرهنگی آفرینش های آستان قدس‌رضوی هدایایی را به فرزندان مرحوم اهدا کردند.

شخصیتی تکرارنشدنی

یادداشت

سید هاشم جلالی
دبیر ستاد مردمی یادمان استاد مصطفی‌زاده

قلم زدن برای استادی که صاحب نام و قلم و سبک است، فارغ از سخت بودن، شاید جفا در حق او باشد اما چه می‌توان کرد. همین نوشته‌ها و یادداشت هاست که باقی می ماند. به دور از کلیشه، تعارف و تملق، سید محسن مصطفی‌زاده استادی کم‌نظیر و شخصیتی تکرارنشدنی برای فرهنگ و هنر این کشور بود که متأسفانه در زمان حیات به خوبی و کامل شناخته و معرفی نشد.

هنرمندی، معلمی، شاعری و نویسندگی، کارگردانی، نقد و پژوهشگری از وی چهره‌ای فیلسوف و چندوجهی به وجود آورده بود که در تمام این رسته‌ها با علم و عمل فعالیت داشت. در کنار این موارد، وی در حوزه فلسفه و عرفان نیز ورود جدی و مؤثر داشت. او یکی از شاگردان مبرز و اصلی مرحوم آیت‌ا... حق‌شناس، از علمای برجسته کشور، و مرحوم علامه سیدجلال آشتیانی، از استادان صاحب‌نام، بود. یکی از ابعاد اصلی شخصیتی این سید بزرگوار معلمی بود. مصطفی‌زاده معلم و دبیر آموزش و پرورش بود و با تربیت شاگردان فراوانی، در کسوت معلمی بازنشسته شد. آموزش و تدریس در وجود او نهادینه بود. دایره وسیع علمی او در حوزه های مختلف و مطالعه فراوان و داشتن فن سخنوری و بیان باعث شده بود حرف‌هایش به دل ورود کند و مریدان و شاگردان فراوانی به دنبال این استاد فرهیخته بودند. جلسات متعدد و جمع های گوناگونی از وی در مقاطع مختلف کسب‌فیض داشتند. مصطفی‌زاده به معنی واقعی کلمه انقلابی و مدافع ولایت بود. نه از امروز و این سال‌ها که از قبل از پیروزی انقلاب اسلامی در بهمن ۵۷ وی انقلابی و مرید امام(ره) و بعد از آن هم عاشق رهبر معظم انقلاب بود. مبارزه با گروهک ها و حضور در جنبش های انقلاب از اوایل جوانی در کارنامه او می‌درخشد.

زمانی که این برچسب‌ها را خیلی‌ها ننگ و دور از خود می‌دانستند، او بسیجی و انقلابی بودن را افتخار خود می‌دانست و همیشه بدون چشمداشت و خودنمایی در محافل مختلف، از رهبری و نظام، جانانه دفاع می‌کرد.

سید محسن مصطفی‌زاده در تحقیق و تفکر ذوب بود. مطالعه و پژوهش در تمام لحظات زندگی این استاد والامقام می درخشید. نگارش صدها مقاله و تصحیح بیش از پنجاه مجلس تعزیه، انتشار ده ها عنوان کتاب و همچنین شاید ده ها عنوان کتاب آماده چاپ و کتابخانه به یادگار مانده از او با هزاران عنوان کتاب در موضوعات مختلف و متنوع که بسیاری از آن‌ها دارای پی نوشت هایی با دست خط استاد هستند، گواه این مدعاست که او با کتاب زندگی می‌کرد. با نگاه به کارنامه اجرایی مصطفی زاده، بدون تردید درمی یابیم که وی از مسئولیت و منصب دوری می جست اما در دوره‌های مختلف فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان از ابتدای انقلاب، حضور مؤثر، منطقی و مستمر داشت. البته وی به دلیل توانایی علمی، دبیری، داوری و نظارت بر جشنواره های مختلف هنری مانند تئاتر و شعر را در گستره منطقه‌ای و کشوری بارها و بارها برعهده داشت و قطعا خسران درگذشت وی به زودی و شاید هیچ موقع در حوزه های مختلف ادبی و فرهنگی جبران نشود. به هر حال، فقدان و درگذشت ناگهانی ایشان در انتهای سال ۱۴۰۰ شوک و ضربه‌ای سخت و فراموش نشدنی بود و اکنون پس از گذشت یک سال، به همراه جمعی از ارادتمندان به ایشان به همراه فرزندان مرحوم با هدف معرفی بهتر و کامل وی، پاسداشت و تکریم ایشان و همچنین سامان دهی، تهیه و انتشار آثار استاد سید محسن مصطفی‌زاده، ستادی مردمی را هرچند کمی دیر تشکیل داده‌ایم و با حمایت دستگاه های مختلف، به دنبال حفظ نام و آثار ایشان هستیم.

درنگ

احیاگر مقوله پژوهش در تعزیه خراسان

سید جواد اشکذری
نویسنده، روزنامه نگار و کارگردان تئاتر

سیدمحسن مصطفی‌زاده یک نام نبود و نخواهد بود بلکه یک اندیشه جریان‌ساز در حوزه‌های فرهنگ و هنر به شمار می‌آید که در گذر زمان، بودنش درک و نبودنش احساس خواهد شد. من بارها به همراه زنده‌یاد سعید تشکری پای کرسی قدیمی استاد در کتابخانه‌اش در شهرک ابوذر نشستیم و چای خوردیم و از تئاتر به خصوص تعزیه حرف زدیم. حالا یک سال است که آن دو زمین را به مقصد آسمان ترک کرده‌اند. استاد مصطفی‌زاده در بسیاری از زمینه‌های هنری و ادبی صاحب‌نظر با درجه استادی بود. از این نظر، سخت است که درباره او صحبت کنیم تا بتوانیم ادای دین کاملی داشته باشیم، اما او از بزرگان تئاتر و شعر مشهد و کشور به شمار می‌آید و تاریخ درباره‌اش حرف‌ها خواهد زد. او را به‌جرئت می‌توان از بزرگ‌ترین نویسندگان و پژوهشگران تئاتر خراسان دانست. از او تاکنون نمایشنامه‌ها و پژوهش‌های بسیاری در قالب کتاب منتشر شده است و از آثار منتشرنشده‌اش آثار بسیاری که در قفسه‌های کتابخانه‌اش به قول خودش در خاک خفته‌اند. امیدواریم مدیران فرهنگی استان همتی داشته باشند و آثار او را به‌زودی منتشر کنند. از او مقالات بسیاری در زمینه‌های ادبی و نیز تعزیه در نشریات تخصصی هنر و ادب مشهد و کشور به چاپ رسیده است که گواه آگاهی فکری استاد از این مباحث است. این استاد فقید فرهنگ و هنر شهرمان مرد شماره یک هنر تعزیه خراسان بود. او از معدود پژوهشگران نمایش تعزیه به شمار می‌رفت که از تمام زوایای این هنر سنتی آگاهی داشت. مصطفی‌زاده بعد از زنده‌یاد صادق همایونی و زنده‌یاد جابر عناصری، تنها پژوهشگر بازمانده تعزیه ایران بود. او درباره نمادها و نشانه‌های تعزیه مقالات بسیاری به یادگار گذاشته است و بارها در گفت‌وگوهایش با نشریات و رسانه‌های مختلف به تبیین دقیق تاریخ تعزیه مشهد و ایران پرداخته است که هر یک از آن‌ها می‌تواند راهگشای نسل جدید برای آگاهی از نسل منقرض‌شده یا معدود تعزیه های شهرمان باشد. او با توجه به تسلطش به شعر و ادب و نیز هنر تئاتر، اشعار زیادی را در قالب تعزیه سروده و تحلیل‌های بسیاری هم درباره نسخ قدیمی داشته است. یکی از خصوصیات بارز استاد فقید مصطفی‌زاده حضور مؤثرش در شورای نظارت بر نمایش مشهد بود. او از اولین هنرمندانی بود که بعد از پیروزی انقلاب اسلامی به عضویت این شورا درآمد و توانست جهت بسیار مناسبی به جریانات بی‌سامان و به‌هم‌ریخته آن زمان تئاتر مشهد بدهد و اجراهای تئاتر را روی صحنه به‌صورت مستمر در مشهد حفظ کند. او از همان زمان تاکنون در هر سمتی و هر هیئتی قرار می‌گرفت، تلاش بر جذب داشت؛ جذب نیروهای توانمند و جوان به بدنه تئاتر و سرعت‌بخشی به فعالیت‌های گروه‌های تئاتری. او در چهار دهه اخیر همواره به‌عنوان دوست و رفیق در شورای نظارت فعالیت کرد و نگاه عمیق خود از محتوای تئاتر را به‌صورت صمیمانه و دوستانه با هنرمندان مطرح می‌کرد و در این سال‌ها فاصله‌ای میان او و نسل‌های مختلف به وجود نیامد.

ایستگاه خبر

آغاز نصب المان‌های نوروزی در مشهد

رئیس اداره هنری و خانه هنرمندان شهر مشهد از آغاز نصب المان های آذین‌بندی و فضاآرایی‌های شهری خبر داد. علی مسافری در گفت وگو با برنامه زنده رادیویی «شهرما» به برگزاری جشنواره هنرهای شهری مشهد اشاره و اظهار کرد: کمتر از یک هفته تا نیمه شعبان و میلاد با سعادت امام‌زمان(عج) فاصله داریم و طبق پیش‌بینی‌ها، جمع زیادی از زائران و مسافران نوروزی از همین ایام برنامه سفر خود به شهر مشهد را آغاز کنند. بر همین اساس، برنامه‌ریزی شده است تا تمام اقدامات، اعم از فضاآرایی‌ها، آذین‌بندی‌های شهری و فعالیت‌های عمرانی نوروزی شهرداری، در همین ایام به پایان برسد. او خاطرنشان کرد: در حوزه اقدامات هنری نیز از روز گذشته، شاهد نصب المان‌های آذین‌بندی و فضاآرایی‌های شهری بودیم، تلاش ما بر این است که تا نیمه شعبان شهر امام‌رضا(ع) آماده میزبانی از زائران نوروزی باشد و شهری درخور زائر و مجاور بارگاه منور رضوی داشته باشیم. مسافری یادآور شد: اکنون همه همکاران فعال و در حال رنگ‌آمیزی و جانمایی المان‌ها هستند.

چارسوق هنر

۴۰۰ میلیارد تومان، فروش سینمای ایران

سینمای ایران در دهمین روز آخرین ماه سال ۱۴۰۱ موفق شد فروش خود را از مرز ۴۰۰ میلیارد تومان عبور دهد. این میزان فروش، با اکران ۴۹ فیلم محقق شده است. امسال ۱۳ میلیون و ۱۱۷ هزار نفر در ۶۰۵ هزار و ۸۲۵ سئانس به سینما رفته‌اند. پرفروش‌ترین فیلم امسال سینماها انفرادی است که با ۲ میلیون و ۴۳۵ هزار مخاطب، ۷۷ میلیارد و ۵۸۷ میلیون تومان فروخت. سگ بند با ۴۲ میلیارد و ۱۴۸ میلیون تومان، بخارست با ۴۰ میلیارد و ۴۹۶ میلیون تومان، پسر دلفینی با ۲۳ میلیارد تومان و علف‌زار با ۲۲ میلیارد و ۱۱۳ میلیون تومان، ترکیب پنج فیلم پرفروش و پرمخاطب اکران سال را تا به امروز تشکیل داده‌اند. اگرچه انتظار می‌رفت که گیشه سینمای ایران در فصل پاییز از مرز ۴۰۰ میلیارد تومان فراتر رود، اما این اتفاق به‌واسطه شرایط کشور، به تأخیر افتاد و حالا در آخرین ماه سال محقق شده است. البته که سینماها، پس از رخوت پاییزی، توانستند اتفاق بزرگی را در زمستان رقم بزنند و یکی از پرفروش‌ترین بهمن‌ماه‌های این سال‌ها را به ثبت برسانند. این شرایط همچنان ادامه دارد تا یک اسفندماه خوب نیز برای سینمای کشور رقم بخورد. طی یازده روز نخست اسفندماه ۵۰۰ هزار نفر به سینما رفته‌اند و فروش گیشه نیز در این مدت، به مرز ۱۴ میلیارد و ۳۲۴ میلیون تومان رسیده است. این استقبال خوب از چند فیلم جدید سبب شده است امیدواری بسیاری به اکران ۱۴۰۲ به وجود بیاید؛ اکرانی که ترکیب چهار فیلم آن مشخص شده و چهار فیلم دیگر نیز نمایش خود را از ۲۴ اسفند آغاز می‌کنند تا سینمای ایران با امید فتح قله‌های بلندتری از میزان فروش وارد سال جدید شود.